

ע"פ 25224/06/15 - אורי יוחנן יצחקי נגד מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 25224-06-15

ניתן ביום 22 ספטמבר 2016

לפני השופט אילן איטח, השופטת סיגל דוידוב-מוטולה, השופט רועי פוליאק

המערער

אורי יוחנן יצחקי

-

המשיבה

מדינת ישראל

המערער בעצמו
ב"כ המשיבה - עו"ד שרון פיליפסון

פסק דין

1. לפנינו ערעור על הכרעת דין של בית הדין האזורי לעבודה בירושלים (השופטת שרה שדיאור; ת"פ 22932-06-13).
2. המערער הוא חקלאי ובעל משתלה במושב מטע. כנגד המערער הוגש כתב אישום בגין העבירות הבאות - אי העמדת מגורים הולמים; אי פירוט שכר עבודה ושעות נוספות; אי החזקת מסמכים, בניגוד לחוק עובדים זרים, התשנ"א - 1991, ביחס לשני עובדים. כתב האישום הוגש לראשונה, בעקבות בקשת המערער להישפט, בשנת 2010. כתב האישום הראשון בוטל טרם ההקראה, משלא עלה בידי המדינה לאתר את המערער. לאחר ביטול כתב האישום חזר עניינו של המערער למסלול הקנס המנהלי שעמד באותה עת על סך 30,000 ₪. בעקבות בקשת הנאשם, שבה המשיבה והגישה, בשנת 2013, את כתב האישום בפעם השנייה.
3. במהלך דיון ההוכחות נעתר בית הדין האזורי לבקשת המדינה לתיקון טעות דפוס בכתב האישום, כך שיצוין שהעבירות בוצעו ביום 6.7.08 ולא ביום 6.6.08 (החלטה מיום 23.3.15).
4. בדיון נוסף, מיום 28.4.15, שנקבע לשמיעת עדי ההגנה, הודיעו הצדדים לבית הדין כי בשים לב לנסיבותיו המיוחדות של המערער ומתוך הבנה למצבו הגיעו להסדר טיעון לפיו המערער יודה בעבירות

שיוחסו לו ויורשע, וישלם רק את הקנס המקורי בסך 10,000 ₪ בעשרה תשלומים וכן יחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות. המערער, שהיה מיוצג על ידי עורך דין, הסכים להסדר הטיעון והוצהר מפיו לפרוטוקול - "אני מוכן להסדר הטיעון כפי שניתן על ידי בא כוח המאשימה לאחר שהבנתי אותו ולאחר שהוסבר לי לרבות העניין שבית הדין אינו כבול להסדר". בהמשך לכך חתמו המערער, בא כוחו וב"כ המדינה על ההסדר כפי שפורט בפרוטוקול הדין.

5. בית הדין קיבל את הסדר הטיעון, הרשיע את המערער ובהתאם לו גזר את דינו של המערער לקנס בסך 10,000 ₪ בצירוף ההתחייבות כאמור.

6. אחר כל זאת, הגיש המערער את הערעור שלפנינו. הערעור סב על הכרעת הדין. בפי המערער מספר טענות: הראשונה, כי לא היה מקום להגיש את כתב האישום מחדש לאחר שכתב האישום הראשון בוטל; השנייה, כי לא היה מקום להתיר את תיקון כתב האישום; השלישית, כי נפלו סתירות בעדויות עדי המשיבה; הרביעית, כי בעת ההגעה להסדר הטיעון היה המערער במצב נפשי קשה.

7. לאחר שבחנו את כלל חומר התיק ושקלנו את טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות.

בהתייחס לשלוש הטענות הראשונות - לא מצאנו בהן כל ממש, וממילא משהסכים המערער להודות בעבירות שיוחסו לו במסגרת הסדר טיעון אין עוד רלוונטיות לטענות אלה.

בהתייחס לטענה הרביעית שעניינה תוקף הסדר הטיעון - מדובר בטענה בעלמא, שלא הוכחה כלל, קל וחומר כאשר המערער היה מיוצג וחתם במו ידיו על הסכמה להסדר הטיעון לאחר שהוסברו לו תוכנו ומשמעותיו. המערער אף לא ציין דבר בפני בית הדין במועד זה על קושי נפשי כלשהו בו הוא שרוי או נסיבות משפחתיות מיוחדות (כפי שנטענות על ידו במסגרת הערעור), ולא ביקש את דחיית הדין.

8. **סוף דבר** - לא מצאנו ממש בערעור והוא נדחה בזאת.

על פסק הדין ניתן לערער לבית המשפט העליון בכפוף לקבלת רשותו לכך. בקשת רשות ערעור יש להגיש לבית המשפט העליון תוך 45 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

בהתאם להסכמת הצדדים בדין בערעור, פסק הדין יישלח אליהם בדואר.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ו (22 ספטמבר 2016), בהעדר הצדדים, ויישלח אליהם.

רועי פוליאק,
שופט

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

אילן איטח,
שופט, אב"ד